

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Hořčičné zrno (2) • Editorial (3) • Sborové pozvánky (4) • Prošba o pomoc lidem žádajícím v Česku o azyl (5) • Bielefeld a Weite wirkt (6) • Na schůzce seniorů (6) • Zkrácený zápis ze staršovstva (7) • Několik zpráv ze synodu 2016 (9) • Dopis papeži Františkovi (11) • Kostel jako prostor // 20 let od blikající žárovky (12) • Jiří Tretera (O některých osobnostech v našem sboru - 10) (13) • Zprávy a pozvánky ČCE (14) • Chvála posvátného prostoru (15) • Recept: Řežábek (16)

● Miroslav Rada: *Starý a Nový zákon* ●

Červen 2016

Hospodin je má zástita a píseň, stal se mou spásou.

2. Mojžíšova 15,2

Hořčičné zrno

Ještě jiné podobnosti jim Ježíš předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrno, které člověk zaseje na svém poli; je sice menší, než všechna semena, ale když vyroste, je větší, než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ (Mt 13,31-32)

...Nebeské království je všechno to, co do našeho života přinesl a zasel Ježíš. Naděje, radost, odpuštění, pomoc, důvěra v Boha. Ne tedy církev, ale naše víra v Ježíše Krista je zde přirovnána k hořčičnému semínku, které je zpočátku jedno z nejmenších, a nakonec z něho vyroste keř, který převyší ostatní byliny a v jeho větvích se uhnízdí ptáci.

Víra má v našem životě tvrdou konkurenci. Snadno nám zvadne a usychá, nebo vůbec nevzejde, protože ji udusí jiné zájmy a povinnosti. Když křtíme v našich sborech malé děti, tušíme, že mnohé z nich už v kostele neuvídíme. Když mají mladí lidé konfirmaci, v duchu si říkáme, kolik z nich se udrží. Ale i v případě křtu dospělých se stává, že odhodlání k víře po jisté době vyšumí. To neznamená, že ti lidé víru docela opustí. Ne, nepustili jsme Boha, ale jiné věci byly neodbytnější a silnější.

Ale nezoufejme. Víra je jako hořčice. Zpočátku bývá malá, ale nakonec přeroste všechny ostatní byliny. Na každého z nás v nějaké míře přijdou životní krize, zklamání, nezvládnuté úkoly, nemoci, rodinné konflikty, neúspěchy a posléze i stáří. Během těchto zápasů naše víra postupně roste. Nakonec přeroste všechny ostatní zájmy a aktivity a stane se naší nejdůležitější jistotou a nadějí. A tak se z inženýra stává ordinovaný presbyter, z učitelky varhanice, z mladého tatínka učitel nedělní školy a z čerstvého důchodce kostelník.

A právě proto je tak důležité, aby víra v Ježíše Krista byla zaseta. Aby se měl člověk k čemu vrátit. Aby mu zůstala aspoň vzpomínka z dětství. Kde nebylo zaseto, tam nemá co růst. Může se zdát, že víra je pro nás jen něco navíc, pouhá nadstavba, tradice, soukromá záliba – ale postupně se z ní stává to nejdůležitější, co máme. Pro sebe i pro druhé.

Navenek vypadá jako pouhá berlička, když se cítíme slabí. Život v církvi se nedá srovnávat s nároky, jaké na nás klade sport, vzdělání, profesní či politická kariéra – ale postupně se tato zdánlivě nadbytečná víra stává stále důležitější, zatímco ostatní činnosti nám připadají méně a méně důležité. Postupně zjišťujeme, že nejdůležitější není to, čeho jsme v životě dosáhli, ale to, co mu dává smysl. A to nejsou vydělané peníze ani pracovní úspěchy, ale Boží láska, která jsme poznali v oběti Ježíše Krista.

A nyní druhé povzbuzení. Hořčice se pěstuje na semeno, které se rozemele a slouží jako koření. Kdo z nás by si nepochutnal na párku z hořčicí? Ale v tomto podobnutí se nemluví o sklizni, ale jak přilétají ptáci a uhnízdí se ve větvích vzrostlého hořčičného keře. Ale kvůli tomu jsme ho přece nepěstovali! Co je nám po ptácích? My si chceme dát uzené s hořčicí! Ale Ježíše zaujal právě tento vedlejší efekt. Ty si pochutnáš a ptáci vyvedou mladé.

Tento bonus je na víře snad to nejkrásnější. Každý člověk přece věří Bohu především kvůli sobě. Řeší tím své otázky, problémy a samotu. Hledáme víru v Boha, protože nám to dává sílu a oporu. Ale nakonec zjistíme, že stejně důležitý – ne-li větší – užitek z naší víry mají druzí. Zaseli jsme kvůli sobě, ale užívají si to spolu s námi mnozí další. Právě to nás na víře baví a těší. Děláme to pro sebe, ale pozhnání z toho mají i druzí. Když se

úředník bojí Boha, dovolá se občan spravedlnosti. Když dělník chodí do kostela, neokrádá svého zaměstnavatele. Když si podnikatel čte v Bibli, nešidí své zaměstnance. To všechno je efekt hořčice. Zasel jsi semeno, sklídl jsi úrodu a navíc vyrostl strom, na němž ptáci vyvedli mladé.

A to je třetí povzbuzení. Hořčice vypadá jako pouhé nic a přitom dokáže to samé, co ušlechtilé stromy. Každý kdo nechá ve svém srdci vyklíčit semínko víry a naděje, která čerpá sílu z oběti Ježíše Krista – podílí se na záchraně tohoto světa.

A nakonec ještě bonus. Na začátku bohoslužeb zaznělo Ježíšovo slovo, kde se také mluví o hořčici. *Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: 'Přejdi odtud tam', a ona přejde. Nic vám nebude nemožné.* (Mt 17,20).

Ale kdo z nás má takovou víru, aby pohnul horou? Ale ta hora se přece nemusí přesunout naráz a hned! Když někdo věří, že dobrá věc podaří, když se někdo nevzdá a vytrvale modlí, když někdo na něčem poctivě pracuje – pak je to, jako když zaseješ hořčici. Na začátku je to malé a předem prohrané. Hořčičné semínko je přece nejmenší ze všech. Ale hořčice není choulostivá jako pšenice nebo kmínek cedru. Hořčice se nedá a roste podobně jako plevel a nakonec je velká jako strom, v jehož větvích zpívají ptáci. Právě tak se díky víře v Ježíše Krista hýbou a přesunují hory. Jenže to není zázrak na efekt, ale každodenní poctivá práce, modlitba a láska.

**Zkrácený text kázání Jiřího Grubera
na bohoslužbách 2. zasedání 34. synodu 19. 5. 2016; MO**

Editorial

Milí a milé, již za pár dní v našem sboru proběhne další ročník festivalku „Noc kostelů“ a o něco později, za tři měsíce, zavzpomínáme, jak jsme se vlastně dostali do katakomb v Tulské. Tyto dvě skutečnosti nás inspirovaly, abychom červnové číslo sborového dopisu vedli v duchu prostorového myšlení.

Noc kostelů je především upozorněním na sakrální prostory, jež se v našich městech a vesnicích nacházejí. V tom lepším případě nejde jenom o architektonické stavby, ale také o zázemí pro sbor a jeho život, o zázemí pro církev. My se sice žádnou stavbou nepyšníme, poněvadž něco takového nevlastníme, myslím ale, že můžeme být vděční za prostor, v kterém jsme teď, neznámo na jak dlouho, usazení. Jakkp jsme se k místnostem sousedícím s protiatomovým krytem vlastně dostali, co to obnášelo, jaké to bylo (a stále je) býti kočovníky, o tom si počtete na str. 12 ve článku Hany Seho a také v dalších číslech Katakomb.

Dále je sborový dopis informačně hodně nabitý. Naleznete zde například sborové pozvánky, informace z proběhlého synodu nebo prosbu o pomoc při řešení nouze lidí, kteří přijali pozvání hledat útočiště v naší zemi, přijeli sem a požádali zde o azyl.

Skrze Jiřinu Adamcovou nás krátce pozdraví naši senioři a také básnířka Jindřiška Mikolášková, od které jsem vybrala báseň věnující se také prostoru – v tomto případě ne jednoho kostela, ale spousty kostelů, obývacích, kuchyní, ložnic, děčáků, škol, hřišť, luk, lesů, tůní, hor atd. – prostoru geografickému, totiž Vysočině. Jakožto migrantce ze slovenských hor mi je také blízká.

V květnovém čísle k nám krátce promluvil papež František, tentokrát k němu mluvíme my. Na stránce 11 uveřejňujeme dopis synodu papežovi.

Katakomyb zavíráme trojicí člověk – prostor – jídlo. Emil Veber píše o Jiřím Treterovi v rámci cyklu „O některých osobnostech v našem sboru“, Petr Nesvadba přispívá k úvaze o kostele jakožto o pozemském odlesku božského řádu neboli o potřebě ztvárňování „prazkušnosti“ posvátného prostoru a Zuzka Freitas přichází z lingvisticko-teologickým receptem.

Příjemné čtení přeje

Martina Valášková

Sborové pozvánky

Noc kostelů (10. 6. 2016)

10. června již pošesté proběhne v našem sboru Noc kostelů. Její program naleznete na zadní straně programu květnových Katakomb, na nástěnce nebo také na internetu.

Aby všechno dobře klapalo, chtěli bychom vás, bratři a sestry, požádat o pomoc. Kdo rád pečete, vaříte nebo děláte něco jiného, z čeho vznikne pokrm, můžete se zapojit tímto způsobem. Víno budeme kupovat, kdyby měl někdo dobrý typ, také uvítáme.

Jak již několikrát, i letos doufáme, že jedna část programu – představení pro děti – proběhne pod modrým a jasným nebem. Zatím se nám vždy zatáhlo, a tak jsme se ukryli do podzemí. O našem venkovním plánu dáváme vědět i sousedům z domu v Tulske a doufáme, že je to nějak neomezí.

Další netradiční věcí bude, že zpřístupníme „nouzový východ“, jenž ústí naproti 3. lékařské fakultě. Program ukončí pro tuhle příležitost vzniklé seskupení hudebníků z našeho sboru pod vedením Honzy Orta. Hrát se budou svítákovky, dokud je/nás neomrzí.

A jak to tak bývá, (téměř?) všemu bude jednou konec. Ten náš se bude pojit s uklízením a pokusem dát prostory do stavu pohotového k bohoslužbě. Pomocné ruce uvítáme i tady. Nepředbíhejme ale a zatím se těšme na zajímavý program a netradiční setkání. **MV**

Den otců; dejte na chvíli maminkám pokoj! (19. 6. 2016)

My otcové chceme do Tuchoraz a vezmeme s sebou i naše děti. Tedy ženy odpočívajte. Po bohoslužbách 19. 6. vyrazíme auty směrem na Český Brod. Cílem bude tvrz a přílehlé okolí. Kompas či buzolu s sebou, KPZ nutností, vhodné bude oblečení k dobývání hradu i polehávání pod ním. Ničeho se nebojte. Shledání s maminkami k večeru. Zváni jsou i dospělí s ještě dospělejšími rodiči – muži. Hlaste se faráři, kdo by mohl vzít auto. Čím lépe se do nich složíme, tím méně jich budeme potřebovat. **MO**

Grilování ve vnitrobloku (26. 6. 2016)

Tak jako loni i předloni se chceme neformálně sejít po bohoslužbách 26. 6. ve vnitrobloku v Obloukové. Program bude velmi volný. Ugriluj, co přineseš. Zazpívej, co zvládneš. Ve vnitrobloku je hřiště i možnost restauračního zařízení. Zvány jsou všechny generace. **MO**

Brigáda ve sborovém bytě, aneb jak vypustit páru (4. – 17. 7. 2016)

V letních měsících budeme opravovat sborový byt. Firmu jsme sehnali a smlouvu popodpsali. Byt je ale třeba na opravu připravit. A příprava to bude silácká i něžná.

V prvním kroku je třeba zlikvidovat starý a nepotřebný nábytek a vybavení bytu. To pak odvézt do sběrného dvora. V druhém pak vybourat některé části bytu. Jádru, dřevěné obložení a vestavěné skříně. Dobrovolníci ale také budou potřebovat jíst a pít. Tedy i zásobovací jednotka se bude opravdu moc a moc hodit.

Kdy začne první část? **Od 4. 7. do 10. 7. chceme vyklidit byt od všech movitých věcí. Od 8. 7. do 17. 7. pak v druhé části brigády budeme bourat jádro a co dále stihneme.**

Je nám jasné, že ne každý se bude moci zúčastnit brigády v celé šíři. Předpokládáme tedy, že někdo bude moci třeba jen na jeden či dva dny, i to je možné a vítané. Abychom ale mohli celou práci dobře zorganizovat, potřebujeme znát vaše možnosti. Dejte vědět farář, kdy budete moci a on ve spolupráci se staršovstvem celou akci naplánuje. Dejte vědět nejlépe do 15. 6. Ale i později vás zvládneme do demoliční, či zásobovací čety začlenit.

Za staršovstvo

MO

Dětská výprava do Krkonoš (6. – 13. 8. 2016)

Zbývá nám pár volných míst na nejdobrodružnější výpravu těchto prázdnin!!!! Cesta kolem světa za 7 dní a to vše v krásné přírodě Krkonoš, ve Strážném, během sedmi dnů navštívíme skoro všechny kontinenty, ochutnáme plno netradičních jídel, zažijeme plno neuvěřitelných dobrodružství a poznáme spoustu zajímavých lidí. Pro koho? Pro všechny dobrodružné děti od cca 6 do 18 let. Kdy: 6.8. – 13. 8. 2016 Kde: Chata Barvy Tebas, Strážné. Předpokládáme: 1700,- (a počítáme se sourozeneckou slevou) Srdečně Vás zvou: Matěj a Eva Opočenská + Kryštof a Martina Míkovi

Hlaste se Matějovi Opočenskému na číslo 776 123 320, nebo na email: vrsovice@evangnet.cz

M+K Míkovi

Další plánované akce

- Sborová dovolená – 24. – 31. 7. 2016
- Zažít město jinak – 17. 9. 2016
- Výročí 20 let v Tulské – 16. 10. 2016 (*změnili jsme datum, kázat bude Jirka Ort; více informací v příštím čísle*)

Prosbu o pomoc lidem žádajícím v Česku o azyl

Přeposíláme Vám dopis Dana Drápala za Nadační fond Generace 21 (*viz nástěnka – pozn. red.*). Za seniorátní výbor si Vám dovoluji tuto žádost doporučit k projednání velmi naléhavě. Především vezmeme v potaz, že jde o řešení nouze lidí, kteří přijali pozvání hledat útočiště v naší zemi, přijeli sem a požádali zde o azyl. Každému nemusí být blízké východisko Generace 21, orientující se při zachraňování lidí ohrožených blízkovýchodními konflikty výhradně na křesťany. Nezapomeňme ovšem, že i tuto

aktivitu provázely opakované mediální dezinformační kampaně. Nyní stojíme každopádně tváří v tvář potřebnosti několika konkrétních rodin, a tato potřeba by měla být pro naše rozhodování prioritou.“

(Žádost projedná staršovstvo, zatím předesíláme tuhle informaci – máte-li připomínky či nápady, diskutujme o nich. – pozn. red.)

Roman Mazur (evangelický farář a senior)

Bielefeld a Weite wirtk

Věděli jste, že slavný Dr. Oetker, mimo jiné vynálezce prášku do pečiva, začínal v Bielefeldu jako lékárník? Já jsem se to dozvěděl celkem nedávno, když jsem se nakonec jako jediný člen naší „početně omezené skupiny“ vydal 5. května na festival „Weite wirtk“ s podtitulem „Reformation weltweit“.

Ano, oslavy pětistého výročí reformace, které připadá na rok 2017, začínají v Německu již letos. Festival probíhal v městečku Halle nedaleko Bielefeldu a hlavním tématem byla pomoc uprchlíkům, ale také humanitární projekty v Africe, fair trade a dnešní možnosti ekologie. Vše se stihnout nedalo, protože paralelně probíhaly dva až tři programy. Osobně za nejzajímavější zpětně považuju

panelovou diskuzi „Europa in die Enge getrieben?“ („Evropa zahnaná do úzkých?“), které se účastnili zástupci evangelických církví Německa, Maďarska, Polska, Itálie, Anglie a Skotska. Ústřední diskuzní téma se týkalo pomoci uprchlíkům, ale doplňovaly je otázky „na tělo“, u nichž se diskutující evidentně zapotili. Tak maďarští a polští účastníci měli ve stručnosti vysvětlit, co že se to vlastně aktuálně na politické scéně obou zemí děje, a oba Britové se měli vyjádřit k brexitu. Vyvrcholením festivalu bylo v sobotu večer oratorium „The Peacemakers“, které uvedl tisícíhlavý pěvecký sbor za doprovodu opravdu velkého orchestru. Po ekumenické bohoslužbě v neděli dopoledne jsem odjížděl vyprovázen Apellovými a Godejohannovými a dušoval jsem se, že vyřídím jejich pozdravy sboru. A mimochodem, věděli jste, že bonbony Werther’s se jmenují podle vesnice Werther na cestě mezi Bielefeldem a Halle? Denně jsme přes ni jezdili.

Richard Šípek

Na schůzce seniorů

Program našeho květnového setkání byl věnován životu a poezii evangelické básnířky Jindřišky Mikoláškové. Čtením ukázek z její tvorby jsme si přiblížili obě její vydané knížky básní (Kytice jasmínu vyd. 2009, Hledání studánek vyd. 2011). Také jsme si připomněli blížící se první výročí jejího odchodu na věčnost (29. 6. 2015). Na závěr jsme převedli i jednu z jejích veršovaných pohádek „Čarodějova svatba“.

Jiřina Adamcová

Všechno je u nás jinačí

*Co se tu děti naklouzají
když u vás dávno ledy tají
a když tu třešně rozkvétají
u vás už pomaličku zrají*

*Jen zima u vás dříve není
Tiše jak šel by po plyši
si podzim vždycky pospíší
přinést nám její pozdravení*

*Když ze světloučkových šateček
se u nás jaro svléká
vy už jste vprostřed léta*

*Všechno je u nás jinačí
I láska jako to podnebí
Je možná chladnější
a trvá déle*

Jindřiška Mikolášková, výběr z básní *Hledání studánek*, 117 str., vydal Kalich 2011

Zkrácený zápis ze staršovstva 26. 5. 2016

SMLOUVA O DÍLO S PANEM KANNEM – REKONSTRUKCE SBOROVÉHO BYTU

Zatím jsme se nedohodli na konečném znění – panu Kannovi se nelíbí úpravy ve smlouvě (zádržné), které udělal náš právník. Diskuse o jednotlivých bodech smlouvy

PASTORAČNÍ PRACOVNICE

pastorační návštěva; seniorátní pastorálky; 2 dny na třídením semináři ve Volyni pro pastorační pracovníce/pracovníky – sdílení zkušeností, vedla Eva Tkadlečková, různá cvičení – jak duchovní, tak s přesahem do praxe pro pastorační rozhovory (vedla I. Noble); sborový dopis – redakční, editorská, organizační práce (v spolupráci s T. Vokátým, T. Hrubým, M. Opočenským); příprava mládeže, zabezpečení nedělní, vedení dětských biblických; agenda sboru; žádost o dovolenou – 13. – 17. 6. (v červnu je zkouškové období); přípravu webu odkládáme na léto.

PROVOZ SBORU

- Na příští rok musíme najít někoho, kdo se bude starat o technický provoz sboru (patrně včetně úklidu).
- Matěj Opočenský by chtěl spolu s Martinou Valáškovou přes prázdniny pracovat na obsahu nového webu, tak abychom ho mohli spustit na začátku školního roku. Diskuse – a co streamované bohoslužby? Chce to sbor? Je to zvládnutelné, má to cenu, pokud by to bylo bez ukládání? Jsme schopni to provést s ukládáním? Dořešíme jindy.
- Prosba o zapůjčení prostor pro biblickou hodinu od Eduardy Heczkové. Diskuse: ano či ne? Dořeší Matěj Opočenský.

FINANČNÍ ZPRÁVA

- Náklady od začátku roku 923 350 Kč (jsou v nich započítány repartice a PF – 113 727,-)
- Výnosy – byt 48 100 Kč, ostatní příjmy celkem 719 000 Kč, salár 79 000 Kč; sbírky 22 800 Kč; dary členů sboru 3 300 Kč; ostatní dary 10 500 Kč.
- Žádost o půjčku na Jeronýmovu jednotu podána na seniorátní výbor; nezbývá než čekat.

SBÍRKY

- Provedené – 22. 5. – Sbírka pro Diakonii 1310,-
- Probíhá – Sbírka darů Jeronýmovy jednoty (do konce května)
- Provést – sbírka solidarity sborů – 5. 6.

CELOCÍRKEVNÍ AGENDA

Proběhl synod 19. – 21. 5.

- Jednal o novém zpěvníku a logu (viz zprávy ze synodu).
- Jednal o novém řádu pastýřské rady (PR). Nejvzrušenější debata se vedla, jestli se bude možné odvolat po vynesení rozhodnutí celocírkevní PR k synodu. Synodní rada (SR) má připravit tuto možnost.
- Jednal o kazatelském reverzu (KR), který jsme na staršovstvu probírali také a nepřijal jej zejména z důvodu problematické formulace: „*Budu se zdržovat činností, které nejsou v souladu s kazatelskou službou, nebo které by mne zdržovaly či rušily v plnění povinností s ní spojených.*“; „*Vystřihám se všeho, co by narušovalo společenství a řád ČCE.*“; „*Nebudu konat nic, co by bylo v rozporu s úsilím o obnovení jednoty obecné církve Kristovy.*“ Synod uložil SR, aby se zabýval otázkou, zdali je KR vůbec nutný, když ordinovaný říká stejně závazný i obsahově stejný slib.
- Jednal o dopisu papeži Františkovi a výzvě, aby se sbory ČCE za něj a jeho práci modlili.
- Návrh grantového systému pro diakonické a rozvojové projekty ČCE + zřízení nadačního fondu.
- Nová koncepce povolávání začínajících kazatelů na sbory – v současnosti si uchazeči vybírají ze sborů. SR do výběru nezasahuje. Také se jednalo o tom, zdali vrátit možnost volit kazatele na 10 let. Oba návrhy neprošly.
- Nově budou moci oddávat jen faráři a jáhni v činné službě. Například faráři v důchodu (nově výpomocní faráři) nebudou moci oddávat.
- Duchovní a pastorační péče v Diakonii ČCE – forma kaplanství, podobně jako v armádě. Zatím nerozhodnuto, forma služby faráře v diakonii se bude dále diskutovat.
- **Otázka bydlení kazatelů ve farních bytech.** Jedná se o nepeněžní plnění při poskytování bytů kazatelům sbory. Platba za energie zůstává min. 10% z hrubého základního platu, který pobírá farář od ČCE. „Bezúplatné poskytování bytu a úhrada větší části plnění spojených s užíváním bytu (dále jen „služby“) je však nutné chápat jako nepeněžitý příjem farářů a jáhnů, který je spojen se zaměstnáním. Z toho důvodu vzniká povinnost nejen daňová, ale též povinnost odvádět pojistné na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení. Tato povinnost dopadá na jednotlivé sbory.“
 - Návrh řešení: Nemají-li být sbory zatíženy povinností odvádět pojistné na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení, zdá se nezbytné, aby faráři a jáhni platili nájemné. Výši nájmu je možné regulovat zavedením jednotné kategorizace bytů, díky níž by mohlo být nájemné upraveno na přijatelnou míru.
 - Na základě doporučení daňového poradce by bylo vhodné stanovit základní výši nájemného pro všechny kazatelské byty ve výši 2 000,- Kč měsíčně. Základní výše nájemného by byla navýšena vždy o 500,-Kč při splnění každé jednotlivé podmínky, jestliže: a) podlahová plocha bytu, příp. té části bytu, již užívá farář nebo jáhen k bydlení, je vyšší než 90 m², b) byt se nachází v mimořádně lukrativní oblasti, c) byt

užívají dlouhodobě k bydlení spolu s farářem či jáhnem i jiné osoby než jeho manželka/manžel nebo příbuzní v řadě přímé.

- Návrh byl schválen a bude platný už od září roku 2016.
- Musíme zjistit, jak přesně vypočítat nájem – a pak budeme pokračovat (dodatek ke smlouvě).

Tomáš Hrubý

Redakčně kráceno MV, úplná verze zápisu je k nahlédnutí v kanceláři faráře

Několik zpráv ze synodu (2. zasedání 34. synodu ČCE 19. – 21. 5. 2016)

Synod se na svém letošním setkání zabýval například hospodařením církve, hospodářskou soběstačností sborů a samofinancováním církve, změnami církevních zřízení a řádů, novým logem, koncepcí škol Evangelické akademie nebo příručkou pro výuku náboženství. Na programu bylo i jednání o novém evangelickém zpěvníku. Diskutovalo se také o myšlence zřízení Nadačního fondu ČCE, z jehož prostředků by mohly být spolufinancovány rozvojové a diakonické projekty sborů včetně podpory českých evangelických sborů v zahraničí i po dosažení finančního vyrovnání se státem. V příštím roce se 34. synod sejde ke svému 3. zasedání ve dnech 18.-20. května v Praze.

Předseda synodu: Jiří Gruber

Předsednictvo synodu za kazatele: Jiří Gruber, Jan Plecháček a Miroslav Pfann

Předsednictvo synodu za laiky: Vladimír Buzek, Daniel Heller a Jaroslav Andrejs

Nový zpěvník

Výsledkem mnohaleté práce zpěvníkové komise bude zpěvník, kde:

- bude zachována kontinuita ctící zachování tradice (asi 60 procent písní bude přejato ze stávajícího zpěvníku)
- budou zařazeny nové písně
- bude zaručena kvalita teologická a jazyková, probíhají pečlivé korektury
- zpěvník bude nově rovněž průvodcem životem církve v liturgické pestrosti
- bude zaručena hymnologická pečlivost, vycházející ze subkomisí klavírové a kytarové, včetně přípravy chorálního pro doprovod
- to vše, aby byla zaručena dlouhodobá platnost zpěvníku
- Synod netrvá na tom, aby zpěvník vyšel v roce 2018, i když by bylo dobré jej mít v ruce ke stým narozeninám ČCE v roce 2018.

Diakonie ČCE

Synod odhlasoval změny Řádu diakonické práce a ukládá vedení Diakonie ČCE, aby s platností od 1. 1. 2017 uspořádala a řídila Diakonii ČCE podle participačního modelu. Nemoovitost v Krabčicích, o níž jednal synod loni, byla bezúplatně převedena na Diakonii ČCE.

Volební období kazatelů

Synod hlasoval o zrušení zkrácení volebního období z 10 let na 5 (které odsouhlasil loni). V tajné volbě návrh těsně neprošel, faráři budou tedy dále povolováni nejdéle na pět let.

Jeronýmova jednota

Synod schválil návrh, aby do seniorátních orgánů Jeronýmovy jednoty mohli být voleni kazatelé a členové farních sborů (není již nutno, aby byli členy staršovstva). Byli zvoleni poslanci ústředního shromáždění Jeronýmovy jednoty: Pavel Kalus, Vlasta Rejentová, Pavel Kubíček, Jiří Valek, Lubomír Kovář, Jakub Pavlis, Jiří Kužel, Jaroslav Andrejs, Jan Kubíček, Jaroslav Lacin, Miloslav Zadražil, Milan Ryšavý, Tomáš Rozbořil, Bronislav Czudek, Pavel Dušek, Jaroslav Mikš, Jiří Marek, Pavel Štáhel, Hana Jalušková, Jiří Schneider a Eva Zadražilová.

Toleranční modlitebna v Truhlářské ulici v Praze

Synod podporuje iniciativu záchrany a nového využití objektu Truhlářská 8 v Praze 1 pro expozici dějin evangelictví v České republice.

Zpráva synodní rady na synodu 2016

Navazujeme na práci těch, kdo byli v úřadu synodní rady před námi. Vážíme si jejich práce. Chceme pomáhat tomu, aby bylo evangelium v naší církvi řádně zvěstováno i tehdy, až naše povolání v úřadu synodní rady skončí.

Co dále chceme?

- přispívat k odstraňování předsudků společnosti vůči náboženské, národní či jiné odlišnosti
- aktivně reagovat na společenské události, upozorňovat na jevy, které vedou k nesnášenlivosti, hazardu se svobodou a k malosti
- vstupovat pozitivně do společenské diskuze o tom, jak spolu v Evropě žít v různosti
- podporovat občanská hnutí, sdružení, iniciativy, vyzývat k spolupráci s nimi i na místní rovině a pokud možno nevytvářet paralelní struktury zejména v menších obcích
- reformačně se soustřeďovat na věci podstatné; ty pak nově a s invencí obnovovat a kráslit
- hovořit o jednotě uvnitř církve, která se stane pomocí a ne omezením; aby základní prvky bohoslužeb byly všem našim shromážděním naší církve společné
- hovořit o novém zpěvníku, který přijmeme v roce 2018
- podporovat práci naší Diakonie a našich škol, hledat užší a efektivnější propojení a součinnost se sbory na všech úrovních, tedy úrovni sborů farních, seniorátních a sboru povšechného
- usilovat o to, aby farářské povolání bylo lákavé pro nové zájemce, aby naši faráři dokázali držet vysokou úroveň poctivého řemesla i v čase 21. století
- pečovat o platy kazatelů a důstojné podmínky jejich přípravy, služby i odpočinku
- více zapojit laiky do kazatelské, ale i správní služby
- naplňovat nově přijatý řád ordinované služby v církvi a aktivně a vynalézavě vytvářet prostor pro všechny ordinované a přijímat jejich služby

- hovořit o změnách ve správě církve, strategickém řízení (např. hledat, jak zacházet s částečnými úvazky, jak zohlednit vzdělání, praxi, zodpovědět, jaký je faktický rozdíl mezi administrací a správou sboru atp.)
 - usilovat o větší hospodářskou a finanční soběstačnost; naše stoupající životní úroveň určuje dosud přijímanou zahraniční pomoc, za kterou jsme velmi vděční, mnohem více potřebným církvím a zemím trpícím chudobou a nedostatkem; musíme vyjít s vlastními zdroji, nebo omezit některou zbytnou činnost
 - dbát na to, aby starost o majetek a budoucí finanční zajištění nezastínila to, co je potřeba udělat tady a dnes
 - dbát na to, aby opatrnost a rozvážnost nevedly k pocitu bláhové zajištěnosti, k pokušením naplnit stodoly a zakopat hřivny
 - podporovat diakonické a rozvojové projekty, hledat, jak pro ně zajistit přehledná pravidla a dostatečné množství prostředků
 - navrhnout synodu zřízení nadačního fondu, jehož příjmem by nebyla jen příslušná část finančních náhrad státu ale i další dary
 - pracovat na splnění usnesení synodu 2015 a brzy vytvořit strategický plán, do něhož se mnohé z výše uvedeného promítne
 - podporovat dobrou a důstojnou prezentaci sborů i ústředí církve ve společnosti
 - připravovat 500. výročí reformace v roce 2017; připravovat 100. výročí vzniku naší církve v roce 2018, mj. vydat publikaci Církev v proměnách času III
 - pečovat o budovy a celkové prostředí našich sborů s podporou Jeronýmovy jednoty
 - mít odvalu se zbavit budov, které nepotřebujeme a potřebovat nebudeme
- Více o synodu 2016 na nástěnce a <http://synodcce.cz/category/zpravy-ze-synodu/>.

Výběr ze zpráv synodu MV

Dopis papeži Františkovi

Loni přijal papež František delegaci z České republiky, v níž byli i zástupci Českobratrské církve evangelické. Setkání se konalo při příležitosti Bohoslužby smíření s Bohem a mezi křesťany s prosbou o odpuštění k 600. výročí upálení mistra Jana Husa. Synod schválil návrh synodní rady odpovědět na Františkův iniciativní krok ke smíření a přijal text dopisu. Synod také vyzývá členy i sbory ČCE, aby do svých přímluvných modliteb zařazovali modlitbu za papeže Františka.

Text dopisu synodu ČCE papeži Františkovi:

Vážený bratře, děkujeme za slova a činy, jimiž zvěstujete Krista prostě a přitažlivě pro každého člověka na zemi.

Děkujeme za Vaši výzvu, aby křesťané v České republice, katolíci i protestanté, užili 600. výročí upálení M. J. Husa k odpuštění, smíření a k řešení sporných otázek minulosti.

V závěru své řeči, ve Vatikánu, 15. června 2015, jste ujistil zástupce naší církve i české ekumeny o tom, že se za nás modlíte. Prosil jste, abychom se i my modlili za Vás a za Vaši službu.

Milý bratře, modlíme se za Vás. Modlíme se za Vaši službu. Ať Vás Bůh, Otec Ježíše Krista drží, sílí, a dává dobré zdraví. K modlitbě za Vás a Vaši službu vyzýváme také všechny sbory naší církve.

Jsmo vděční Bohu Otci, Synu i Duchu svatému, že z nás křtem činí své děti, navzájem pak sestry a bratry. Z této víry žijeme a toužíme žít.

Jménem synodu ČCE Vaši

Praha dne 20. května 2016

Vladimír Zikmund, synodní kurátor;

Daniel Ženatý, synodní senior; **Jiří Gruber**, předseda synodu

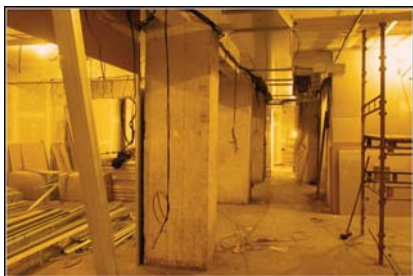
20 let od blikající žárovky

V září 2016 uplyne 20 let od našeho zabydlení suterénu v Tulské. Rozhodli jsme se, že to oslavíme. Jako nejvhodnější datum jsme nakonec vybrali neděli 16. 10. 2016. V příštích číslech se vám pokusíme připomenout některé zajímavé události a osoby. A kde jinde začít než u architektu Hany Seho?

MO

Opravdu už je to dvacet let, co jsme spolu s Bobem Bašteckým stáli pod blikající žárovkou v přítmi betonového bludiště, vybaveného opuštěným kancelářským stolem s loupající se dýhou v barvě světlého dubu? V bunkru pod šesti patry bytů a jedním patrem sklepů nebylo moc vidět a tak zbýval velký prostor pro fantazii. Asi to tehdy Bob cítil podobně, protože zcela zlehka vyslovil otázku, zda si myslím, že se z toho dá udělat „kostel“. Já jsem měla pocit, že ano

a tak to Bob spustil. Přesvědčil všechny tehdy odpovědné, že se to povede. Jeho přesvědčení dodávalo energii ostatním a společný cíl byl motorem našemu úsilí. Kdo mohl, podle svých možností, třeba jen projevem podpory, se zapojil a najednou se objevily i peníze, z různých stran přicházely dary, sbírky, půjčky, z Jeronýmovy jednoty, ze švýcarského „Heksu“, z pražského Magistrátu. Michal Otrísal tehdy správně vydefinoval zásadní požadavky na nové prostory našich kata-

komb. Musí tu být dost světla a nesmí chybět čerstvý vzduch. Tyto technické požadavky jsem měla stále na mysli, když jsem vymýšlela nové současné bohoslužebné prostory. Atmosféra, kterou jsem svým návrhem chtěla vytvořit, byla určitě utvářena vědomím, že Miroslav Rada – a pravděpodobně není sám – velmi těžce snáší uzavřené prostory, ze kterých není vidět ven. Jak to tedy zařídit ve druhém suterénu velkého činžáku, aby i on se cítil dobře? Výsledek znáte – několik prosklených stěn modlitebny umožňuje průhledy do dalších částí „krytu“ a zdá se, že prostor plyne volně. Velkou odměnou mi byla skutečnost, že MR chodil do sklepení rád a jeho úzkost z uzavřených prostorů se nedostavila. Ještě Vám prozradím další kritéria, která jsem si sama vytýčila – hned od dveří musí každému být jasné, kam vstoupil (proto přímý průhled do modlitebny od vstupních dveří), a v modlitebně je potřeba zažít pocit pospolitosti (silný prožitek z prostorů tolerančních kostelů inspiroval půlkruhové uspořádání židlí a umístění stolu Páně uprostřed delší stěny modlitebny přímo v průhledu od dveří).

No a pak už bylo potřeba se vypořádat s nízkým stropem ještě sníženým masivními železobetonovými průvlaky, vyřešit akustiku pomocí akustického stropu, přivést čerstvý vzduch ze střechy a vyfouknout vydýchaný první možnou dírou nad terénem – přes sklep nad stropem, vyřešit topení, zajistit dost proudu pro sporák a dvě trouby ve sborové kuchyni, přesvědčit kurátora, že není nezbytné se obávat, že dojdou peníze.... On přece Pán Bůh nepostaví před nás úkol, který bychom nemohli zvládnout. Díky. **Hana Seho**

Jiří Tretera

(O některých osobnostech v našem sboru – 10)

V Katakombách vyšlo od roku 2007 do roku 2012 s tímto nadpisem celkem devět článků. Máte-li o jejich komplet zájem, řekněte si autorovi. Dnes jejich řadu doplňuje již na celou desítku.

Profesor JUDr. Jiří Rajmund Tretera byl ve vršovickém českobratrském sboru konfirmován roku 1956. Narodil se 8. 6. 1940, od roku 1946 navštěvoval obecnou školu ve Vršovcích a v roce 1957 maturoval na střední škole. Chtěl studovat geografii, ale škola rozhodla, že konfirmovaný evangelík tento obor v socialistickém státě studovat nemá. Je třeba poznamenat, že chození na náboženství ve škole v letech 1946 až 1948 a náročné výklady vyučujícího, čerstvého absolventa teologických studií, zanechaly v Jiřím nesmazatelné stopy. Vedle toho jeho otec, který byl postižen nejen nacisty, ale pak i komunisty, byl synovi výborným učitelem národních a politických dějin.

Jiřímu bylo dovoleno začít studovat práva. Na Právnickou fakultu Univerzity Karlovy chodí do roku 1962. Titul JUDr. je mu přiznán v roce 1967. Zaměstnán je pak jako právník v různých podnicích až do roku 1990.

Ve sboru ČCE ve Vršovcích byl od roku 1956 pověřen vedením mládeže, což spolu s Petrem Krausem vykonával do svého odchodu na vojnu roku 1962. Při vojenské službě v letech 1962–1964 v Litoměřicích se seznamuje s evangelickými faráři Nové orientace. Roku 1963 pomáhal organizovat podpisovou akci proti ustanovení návrhu nového zákona o rodině, podle něhož bylo možno rodičům odejmout děti, pokud je nevychovali ve „vědeckém“ světovém názoru. Akce byla úspěšná.

V letech 1964 až 1974 byl členem vršovického staršovstva, obzvlášť silný vztah měl ke kurátoru Františku Štěpánovi a rodině kurátora ing. Jana Nováka, s nímž často jezdil na dovolenou. V letech 1964–1978 vyučoval také v nedělní škole, kde učil i západní letec, plukovník ing. Stanislav Rejthar. Jeho životní příběh na Jiřího Treteru silně působí, stávají se přáteli. Díky upozornění sestry Rejtharové, aby se zajímal o volné místo v Orientálním ústavu ČSAV, byl roku 1967 přijat jako externí vědecký aspirant pro obor právní dějiny Afriky. V roce 1969 se mu podařilo vyjet na měsíční pobyt do Anglie, zúčastnit se mezinárodní afrikanistické konference a navázat některé osobní styky.

V letech 1968 až 1978 byl členem právního poradního odboru synodní rady ČCE. V těchto letech se však také začal intenzivně zajímat nejen o církevní právo, ale více i o katolickou církev. V roce 1980 proto začal tajně studovat teologii u Dominika Duky, nynějšího ka-

tolického pražského arcibiskupa, tehdy novicmistra ve skrytu působícího řádu dominikánů. Od roku 1984 pak sám začal přednášet církevní právo pro tajné adepty kněžství a neoficiálně existující dominikány. A v roce 1987 do řádu dominikánů vstoupil.

Od roku 1990 Jiří Tretera přednáší na Právnické fakultě UK církevní právo, od roku 1993 jako docent, v roce 2006 získal titul profesora právních dějin. Od roku 1995 je nositelem bronzové medaile Právnické fakulty. V roce 2013 pak obdržel zlatou medaili za zásluhy, za založení Společnosti pro církevní právo a redigování Revue církevního práva. O dva roky později ještě převzal zlatou medaili sv. Vojtěcha.

Třebaže se v osmdesátých letech plně orientoval na práci a členství v dominikánském řádu, po roce 1990 se objevuje opět i ve svém mateřském vršovickém sboru, jako jeho řádný člen a člen církve, třebaže je současně dominikánem.

Profesor Tretera se stal mezinárodně uznávanou autoritou, reprezentující českou právní vědu. Přednášel na konferencích i na univerzitách v Rakousku, Francii, Itálii, Belgii či Polsku. Soupis jeho vědeckých prací je uveden v Revue církevního práva č. 46 z roku 2010. Z řady čísel stejné revue jsou čerpány i informace o jeho životě. Další životopisné údaje a informace o jeho značně rozsáhlé publikační činnosti lze nalézt v jeho knize Církev a právo – Miscellanea, výběr drobných prací z díla, Praha, 2015. **Emil Veber**

Zprávy a pozvánky ČCE

- Podle rozhodnutí 1. zasedání 34. synodu ČCE mají sbory **do konce června 2016** vykonat a následně odeslat **celocírkevní sbírku solidarity**, která pomáhá financovat kazatele těm sborům, které nemají dostatek finančních prostředků na úhradu odvodu do Personálního fondu.
- **Synodní rada rozhodla o změně termínu svého zasedání**; zasedání 19. července se ruší a místo něj se synodní rada sejde k jednání o týden dříve, tj. v úterý **12. července**.
- Evangelický portál Evangnet představuje stránky pracovně nazvané „**Ubytování (nejen) v Evangelické církvi**“. Jde o web s možnostmi vyhledávání a nabízení ubytování především v rámci ČCE, ale i jinde. Kdokoli může přidávat další objekty. Vyhledávání je možné podle různých kategorií. Stránky naleznete na adrese <http://ubytovani.evangnet.cz>. Případné dotazy či připomínky adresujte správcům Evangnetu na spravci@evangnet.cz.
- **1. – 8. 7.** organizuje COM **Kurz starší mládeže v Křížlicích** na téma „**CÍRKEV JAKO PROSTOR PRO VŠECHNY?**“. Přednášet bude katolický morální teolog a člen ekuumenického společenství věřících gayů a leseb Logos **JAROSLAV LORMAN**. Řeč bude o překážkách, které stojí v cestě nám nebo druhým, abychom vstoupili do prostoru církve a cítili se v něm dobře. Přihlásit se lze na adrese: <http://prihlasky.srcce.cz/akce/65-cirkev-jako-prostor-pro-vsechny>
- **8. – 11. 8** (pro mládež **od 12 let**) a **11. – 14. srpna** (pro střední generaci **od 18 let**) proběhne **Kurz pro začínající a mírně pokročilé amatérské varhaníky** ve středisku Sola gratia a v ZUŠ v **Bystrici pod Hostýnem**. Přihlásit se zájemci mohou do **1. července** u Ladislava Moravetze na moravetz@e-cirkev.cz. V jednoduché přihlášce je potřeba uvést jméno, příjmení, věk, adresu, sbor ČCE, příp. požadavky ke stravě, termín kurzu, e-mail a telefon.

Chvála posvátného prostoru

Povšimněme si důslednosti, s níž antické řecké, ale i římské a poté evropské středověké myšlení usilovalo dát věcem (světu, životu, lidské duši i společenství lidí v obci) tvar. Řecké myšlení bylo přímo proslulé svým usilováním o „logos“, kýžený opak *chaosu*; z těchto myšlenkových zdrojů bere ostatně svůj zdroj i klasické filosofické pojetí pravdy jakožto „alétheia“ (odhalování skrytého). Položme si otázku: není zmíněná tendence k ztvárňování (jakožto „zmočňování se“) a následnému (pojmovému i kulturnímu) zestejňování (univerzalizaci) skrytou „červenou nití“ kolektivního nevědomí lidstva, pouze se „vynořující“ v rozmanitých archetypálních vzorcích specifických lidských kultur?

Východiskem takto nasměrované úvahy by nám mohlo být konstatování M. Eliadeho o bytostné potřebě archaických společností, vést přísnou hranici mezi prostorem sakrálním a prostorem profánním, tj. mezi tím, co je kultivované, uspořádané (posvěcené zásahem vyšších, božských sil), a tím, co je nekultivované, neuspořádané („obyčejné“). Podle hluboce zakořeněného přesvědčení archaického člověka „to první je ‘Svět’ (přesněji ‘náš svět’), Kosmos; to druhé již není kosmos, nýbrž jakýsi ‘jiný svět’, prostor, který je cizí, chaotický, obydlený strašidly, demony, ‘cizinci’ (kteří jsou ostatně připodobňováni démonům a duším zemřelých).“

Zmíněný hlubinný pocit, tušení – ba přímo metafyzická jistota – archaického myšlení se pochopitelně promítly do strategie expanze, dobývání – a tudíž „zestejňování“ – jakožto jediného legitimního způsobu, jak „zrušit cizost“, resp. „negovat jinakost“. Eliade píše: „Neznámé, cizí, neosídlené území (neosídlené znamená často: ‘našimi’ neosídlené) participuje dosud na nestálé a zárodečné modalitě ‘Chaosu’. Tím, že člověk určité území zabere, ale především tím, že se na něm usadí, promění je symbolicky prostřednictvím rituálního zopakování kosmogonie v Kosmos.“

Patrně jsme se dotkli jednoho z prazákladních zdrojů náboženské víry. Karel Skalický, když identifikuje složky náboženské potřeby, používá řady výrazů, jež (ve svém souhrnu a z různých úhlů pohledu) směřují k jednomu a témuž – k rozpoznání klíčového významu, který pro (archaického, ale i moderního) člověka

hrají takové hodnoty, jako: jistota, zaštitěnost, bezpečí, zázemí, orientace, smysl, řád, očištění... Ano, zde, v této hlubinné potřebě lidského sebezakotvení (a současně sebezapřesahování) tkví předpoklady onoho tíhnutí k neustálému ztvárňování daného.

Tradiční člověk si vskutku nedokázal vůbec představit, že by se jeho život odehrával jen v prostoru profánním, bez možnosti sdílet i jiný – podstatnější (a dokonce skutečnější!) prostor: ten, jenž je otevřený vzhůru, tvoří onu fundamentální vertikálu naší zakotvenosti ve světě, zaručuje přelom, bránu k vytouženému „Jinému“. Každé, byť sebenepatrnější konání ve světě vezdejšího má totiž smysl jen v případě, že je svého druhu nápodobou božského vzoru, následováním Logu! Což k této zkušenosti neodkazují i nejrozmanitější kryptonáboženské projevy současného „moderního“ člověka?

Klíčovým ztělesněním transcendentní symboliky byl vždy v prvé řadě chrám. Od starověku po současnost, bez ohledu na specifičnost náboženské doktríny či kultu, byl a je chrám výronem „prazkušenosti“ posvátného prostoru, je pozemským odleskem božského řádu. Ať je nečistota vezdejšího prostoru jakákoli, svět je neustále očišťován, ba obnovován svátostnou čistotou chrámu! Chvalme proto i my náš svatostánek, který má svoji tvář materiální, ale i duchovní – je nejen „společenstvím zdí“, ale hlavně společenstvím ducha a v Duchu – společenstvím žití, rozmlouvání, prožívání, myšlení a bohuľibého konání. I on, byť maličký, je schránou Úmluvy... **Petr Nesvadba**

Recept: Řežábek

Byla jsem oslovena, zda bych se s Vámi nepodělila o nějaký zajímavý recept. Poslala jsem tedy Martině několik návrhů, z nichž ji nejvíc zaujal zvukomalebný název „Řežábek“. Ve snaze zprostředkovat Vám krmi co nejvěrněji, jsem zalovila krom zdrojů vlastních domácích též v těch internetových. A hned první věta, na kterou jsem na jistém kulinářském blogu narazila, byla „hozenou rukavicí“: „Původ tohoto zvláštního názvu pro vynikající náryp z cukety nejde vystopovat.“ Jak nejde? Co nejde? To myslí vážně?

Netrvalo dlouho a teorií se vylouplo hned několik. Prvoplánově se nabízí domněnka souvislosti s krájením a strouháním většiny ingrediencí, tzn. odvození od jednoduchého „řezat/i“.

Jungmannův Slovník česko-německý ovšem pod heslem „Geřábek, řeřábek, řežábek“ nabízí i jiné souvislosti. Jeřábek je definován jako: „pták z pokolení divokých kurů, s opeřenými nohama, se šedivým, černým, hnědým a bílým pomíchaně perím, drahně větší nežli koroptvy.“ Můžeme tedy vyvodit souvislost se strakatým vzhledem pokrmu. Zajímavé jsou i připojené citace: „Geřábek panský pták, a chlupská potrawa. Lepší holub v ruce, než geřábek na střeše.“ A konečně i souvislost biblická: „Bůh dal manu a geřábky lidu Izraelskému.“ No vida. Teď už jen dohledat, z jakého překladu, či komentáře to pan Jungmann pobral. Ale to zase příště...

Vzete, že jídlo samo je mnohem jednodušší, než pátrání po původu jeho názvu. Nicméně doufám, že s povědomím o jeho tajemných zvláštnostkách Vám bude pověstnou „manou na poušti“.

800 g hrubě strouhané oloupané cukety	5-6 prolisovaných stroužků česneku
150 g tvrdého sýra (eidam) na strouhání	5 vajec
250 g uzeniny pokrájené na kostičky	250 g polohrubé mouky
1 jemně nasekaná cibule	hrstička sekané čerstvě petrželky
1 prášek do pečiva	či mladé cibulové natě
na špičku nože majoránku	½ sklenky dobrého oleje
1 lžička soli	

Uvedené přísady smícháme a vlijeme do vymazaného plechu na pečení (s vyšším okrajem) a pečeme asi 45 minut při teplotě 180 °C.

(Pozn. autora: Historikové, lingvisté, teologové a kuchařky jsou laskavě žádáni o shovívavost)

Zuzana Freitas

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb. mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
http://vrsovice.evangnet.cz; http://www.facebook.com/cce.vrsovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; korektury: T. Hrubý; odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program

červen 2016

10. 6. 2016	pátek	17.00	Noc kostelů	Tulská, vstup únikovým vchodem
12. 6. 2016	neděle	9.30	bohoslužby	káže Hugo Švec
17. 6. 2016	pátek	16.00	setkání konfirmandů	
19. 6. 2016	neděle	9.30	bohoslužby s VP	
19. 6. 2016	neděle	11.30	výlet otců s dětmi do Tucharaze	
21. 6. 2016	úterý	20.00	„třicátníci“	
23. 6. 2016	čtvrtek	10.00	setkání nejmenších dětí	
23. 6. 2016	čtvrtek	14.00	setkání seniorů – povídat nám bude Doc, Mgr. Libuše Heczková, Ph.D. o literatuře 20. století s přihlédnutím na ženy spisovatelky	
23. 6. 2016	čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
25. 6. 2016	sobota	15.30	Agapé a rozloučení s P. Stanislawem – Stan. Góra končí své působení ve farnosti Sv. Václava. Jsme zváni se s ním rozloučit.	
26. 6. 2016	neděle	9.30	bohoslužby	
26. 6. 2016	neděle	12.00	neformální posezení všech generací ve vnitrobloku v Obloukové	

4. 7. - 17. 7. 2016 proběhne SBOROVÁ BRIGÁDA ve sborovém bytě.

1. - 8. 7. 2016	Kurz starší mládeže v Křižlicích
24. - 31. 7. 2016	sborová dovolená
6. - 13. 8. 2016	letní tábor pro děti

O prázdninách nebude Matěj Opočenský přítomen tyto neděle: 24. 7., 31. 7. a 7. 8., 14. 8.

O prázdninách pravidelný sborový program ve všední dny nebude.

úterý	19.30	schůzky mládeže – Tulská
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
středa biblická pro dosp.	15.30	Tulská
poslední čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů, Tulská
	20.00	pravidelná schůze staršovstva, Tulská
konfirmační setkání	16.00	pátek v měsíci

Omlouváme se za chybu vzniklou při přepisu receptu ve květnovém sborovém dopise. Glykosid rutin, jenž obsahuje pohanka nezlepšuje pružnost a jemnost kapilárních stěn, ale jejich pružnost a pevnost. Doufám, že jsem touto chybou nikomu nepřivodila nespelnitelné očekávání jemných cév omlouvám se Jiřince Adamcové, že jsem jí trochu pozměnila text :).

Diakonie

Českokobratrské církve evangelické

BENEFIČNÍ VEČER

12. 6. 19:00 — 20:30

Přijďte 12. června do Divadla v Dlouhé. Uvidíte výborné divadelní představení. Překvapí vás zpracování, zamrazí naléhavost jeho poselství. Podpořte přitom práci Diakonie, aby dál byla bezpečným místem pro všechny.

Adaptace legendárního románu, který přinesl světu pojem „Velký bratr“. Hlavní hrdina Winston Smith ví, jaké to je žít bez soukromí a svobodné volby. Ale co kdyby šlo aspoň na malou chvíli uniknout od všudypřítomné kontroly? A co když existuje naděje vymanit se navždy?

Divadlo D21 zahraje pro Diakonii své úspěšné představení 1984. Proč vybrala Diakonie společně s herci právě „Velkého bratra“?

Poselství románu **1984** je od svého vzniku stále aktuálnější. Divadlo D21 se spojilo s Diakonií poté, co se na dveřích Diakonie objevily nenávisné nápisy a nacistické symboly. Podobné útoky zažily i další organizace a podniky, které patří do tzv. Hate Free zóny, tedy míst bez násilí a nenávislosti. Nebereme tento útok na lehkou váhu a chceme společně s partnery představení vyjádřit, že dál zůstáváme bezpečným místem pro všechny.

Rezervace lístků a více informací: www.divadlovdlouhe.cz

Děkujeme Divadlu D21, že odehraje představení bez nároku na honorář.

Děkujeme Divadlu v Dlouhé, že poskytlo své prostory.

Účinkují

Hana Mathauserová, Lukáš Šolc, Petr Pochop, Stela Chmelová, Michal Dudek, Marie Hodinářová

